

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 44/19
Люксембург, 28 март 2019 г.

Решение по дело C-405/16
Германия/Комисия

Съдът отменя решението на Комисията, според което германският закон за възобновяемите енергийни източници от 2012 г. (Закон EEG от 2012 г.) съдържа държавни помощи

Комисията не е установила, че предвидените от Закона EEG от 2012 г. предимства включват държавни ресурси и следователно представляват държавни помощи

През 2012 г. със закона за възобновяемите енергийни източници (Закон EEG от 2012 г.) Германия въвежда схема за подпомагане на производителите на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и рудничен газ (наричана по-нататък „електрическа енергия по Закона EEG“).

По силата на закона¹ на тези производители е гарантирана цена, по-висока от пазарната. За да се финансира тази мярка за подпомагане, законът предвижда „допълнителна такса по Закона EEG“ в тежест на доставчиците, снабдяващи крайните потребители, която на практика е прехвърлена върху последните². Някои предприятия обаче, като енергоемките предприятия от производствения сектор, са могли да се възползват от максимален размер на (прехвърлената) допълнителна такса, за да запазят конкурентоспособността си в международен мащаб. Допълнителната такса по Закона EEG е трябвало да се преведе на операторите на преносни мрежи на високо и много високо напрежение (ОПМ), които са длъжни да търгуват електрическата енергия по Закона EEG³.

С решение от 25 ноември 2014 г.⁴ Комисията констатира, че Законът EEG от 2012 г. съдържа държавни помощи, като същевременно ги одобрява в голяма степен.

Според Комисията, въпреки че подпомагането на предприятията, произвеждащи електрическа енергия по Закона EEG, представлява държавна помощ, тя все пак е съвместима с правото на Съюза. Комисията квалифицира като държавна помощ и намаляването на допълнителната такса по Закона EEG за енергоемките предприятия. Като приема, че голяма част от тези намаления съответства на правото на Съюза, Комисията разпорежда да се възстанови само ограничена част от тях.

Германия подава жалба срещу това решение пред Общия съд на Европейския съюз, която Общият съд отхвърля с решение от 10 май 2016 г.⁵.

¹ Този закон се прилага от 1 януари 2012 г. до 31 юли 2014 г. От 1 август 2014 г. той е заменен със Закона EEG от 2014 г., който Комисията е одобрила с решение от 23 юли 2014 г. (вж. прессъобщение на Комисията IP/14/867).

² Тази тежест представлява от 20 % до 25 % от общата сума на издадената на средния краен потребител фактура.

³ По този начин допълнителната такса по Закона EEG представлява евентуалната разлика между цената, получена от ОПМ на борсата за търгуване с електрическа енергия по Закона EEG, с която запазват мрежата си, и финансовата тежест, която понесат вследствие на законоустановеното задължение да заплатят съответното количество електрическа енергия по установените със закон тарифи — разлика, която ОПМ имат правото на изискват от доставчиците, снабдяващи крайните потребители.

⁴ Решение (ЕС) 2015/1585 на Комисията от 25 ноември 2014 година относно схема за помощ SA 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [приведена в действие от Германия за подкрепа на електроенергия от възобновяеми източници и на енергоемки потребители] (ОВ L 250, 2015 г., стр. 122; вж. също прессъобщение на Комисията IP/14/2122).

⁵ Решение на Общия съд от 10 май 2016 г. по дело Германия/Комисия (T-47/15).

Германия обжалва това решение пред Съда.

С решението си от днес Съдът уважава жалбата и отменя както решението на Общия съд, така и решението на Комисията.

Според Съда Общият съд погрешно е приел, че приходите от допълнителната такса по Закона EEG представляват държавни ресурси.

От това следва, че липсва елемент, който е необходим за квалифицирането на предимствата, които следват от установените със Закона от 2012 г. механизми, като „помощи“⁶.

От една страна, допълнителната такса по Закона EEG не може да бъде приравнена на налог, тъй като Законът EEG от 2012 г. не задължава доставчиците, снабдяващи крайните потребители, да прехвърлят върху последните сумите, преведени на основание на допълнителната такса по Закона EEG. Фактът, че „на практика“ финансовата тежест, възникнала вследствие на допълнителната такса по Закона EEG, се прехвърля върху крайните потребители, не е достатъчен в това отношение.

От друга страна, Общият съд не е установил, че държавата е оправомощена да разполага с приходите от допълнителната такса по Закона EEG, нито дори че упражнява обществен контрол върху ОПМ, натоварени да управляват тези приходи.

По-специално според Съда фактът, че приходите от допълнителната такса по Закона EEG са предназначени изключително за финансирането на схемите за подпомагане и обезщетяване съгласно разпоредбите на Закона EEG от 2012 г. по-скоро показва именно че държавата не е в състояние да разполага с тези приходи, т.е. да вземе различно решение за предназначението им. Освен това, ако приетите от Общия съд факти действително позволяват да се направи изводът, че публичните органи упражняват контрол върху това дали Законът EEG от 2012 г. се изпълнява добре, то въз основа на тях не може да се заключи, че е налице публичен контрол върху приходите от допълнителната такса по Закона EEG.

Поради същите причини Съдът констатира, че Комисията не е установила, че предвидените от Закона EEG от 2012 г. предимства включват държавни ресурси и следователно представляват държавни помощи.

Затова Съдът отменя не само решението на Общия съд, но и това на Комисията.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁶ За да могат предимствата да бъдат квалифицирани като „помощи“, те трябва, от една страна, да бъдат пряко или непряко предоставени чрез държавни ресурси, и от друга страна, отговорността за тях да се носи от държавата.